

Nr 59.

Av herr **Gabrielsson**, om anslag till främjande av skogsvård
å enskildas skogar i Västerbottens län.

I statsverkspropositionen till 1917 års riksdag (se IX H. T. 1917 sid. 260) beräknades det årliga medelsbehovet för främjande av skogsvård å enskildas skogar i Västerbottens och Norrbottens län samt Särna och Idre socknar sålunda:

för Västerbottens län	kronor	48,000
» Norrbottens »	»	48,000
» Särna och Idre socknar	»	2,000

Summa kronor 98,000

Detta belopp har också för ifrågavarande ändamål anvisats av riksdagen såsom reservationsanslag å extra stat för vart och ett av åren 1918—1922 att av Kungl. Maj:t i mån av tillgång tilldelas vederbörande hushållningssällskap under förutsättning, att landsting och hushållningssällskap tillsammans eller ettdera av dem till ändamålet bidrage med belopp, motsvarande minst en tredjedel av statsbidrag, samt under villkor *dels* att anslag från sålunda av statsmedel och från orten anvisade medel icke finge utgå till bolag, *dels ock* att vederbörande hushållningssällskap skulle vara skyldigt att efter årets utgång till vederbörande länsstyrelse avgiva redogörelse över användningen av samtliga för ändamålet erhållna bidrag.

Under åren 1918—1920 hade sammanlagda utgifterna från ifrågavarande anslag utgjort 220,000 kronor, därav 72,000 kronor under 1920.

Vid ingången av 1921 hade sålunda funnits en reservation å 74,000 kronor. Under 1921 hade Kungl. Maj:t anvisat från ifrågavarande anslag tillhoppa 78,000 kronor, vadan alltså reservationen under 1921 ökats till 94,000 kronor. Då, såsom nämnts, nytt anslag för 1922 å 98,000 kronor anvisats, förklarade chefen för jordbruksdepartementet vid anslagsfrågans behandling 1922, att det icke torde föreligga någon anledning antaga,

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 3 saml. 22 häft. (Nr 59—60).

att reservationen skulle bli mindre till 1923. I enlighet med detta förslag begärdes därför ej något nytt anslag av 1922 års riksdag.

Emellertid inkommo framställningar om bidrag från ifrågavarande anslag för 1922 från Norrbottens läns hushållningssällskap med 48,000 kronor och från Västerbottens läns hushållningssällskap med 60,000 kronor. Till stöd för sistnämnda framställning åberopades, att i ortsbidrag för 1922 av länets hushållningssällskap och landsting anvisats tillhopa 20,000 kronor samt att, då åtgärderna för inom länet bedriven skogsvård, som huvudsakligen bestode av skogsdikningar, vore att anse som nödhjälpsarbete, avsevärda olägenheter skulle uppstå för länets befolkning, därest tillräckliga medel ej kunde erhållas.

Den 27 januari 1922 biföll Kungl. Maj:t de sålunda gjorda framställningarna, i enlighet varmed från anslaget anvisades tillhopa 108,000 kronor. Till anvisning för kalenderåret 1923 fanns således tillgängligt ett belopp av allenast 84,000 kronor.

För detta år har likaledes begärts anslag för Västerbottens län med 60,000 kronor och för Norrbottens län med 48,000 kronor. Domänstyrelsen föreslog i häröver avgivet utlåtande, under framhållande att Västerbottens län för 1922 erhållit 60,000 kronor, att av anslaget Norrbottens län skulle såsom hittills erhålla 48,000 kronor samt Västerbottens län återstående 36,000 kronor.

Vid fördelning av anslaget den 22 december 1922 följde Kungl. Maj:t domänstyrelsens förslag.

Detta medför emellertid för skogsvården i Västerbottens län svåra följder. Skogsvårdsnämnden har nämligen på grund av brist på tillräckliga anslag 1922 balanserat över hälften av inkomna ansökningar till 1923. Ett ungefärligt överslag över nämndens ekonomiska ställning vid 1922 års slut utvisar en brist av cirka 60,000 kronor.

Denna skuldsumma består av anslagsbelopp, som skola utbetalas för redan utförda och avsynade arbeten.

Enligt de kontraktsformulär, som nu användas, äga visserligen skogsägarna ej rätt att utfå för avsynade arbeten beviljade anslag förrän medel finnas tillgängliga, men givetvis skulle det i dessa depressionstider bli ytterst kännbart för befolkningen om den skulle tvingas att vänta på utbetalningarna tills eventuellt statsanslag för 1924 kan bli tillgängligt.

Av det anförda framgår, att det Västerbottens län för 1923 beviljade anslaget icke på långt när räcker till att betala ens redan utförda arbeten. Ehuru ett större belopp vore erforderligt vill jag dock ej ifråga-

sätta att länet beviljas mer än ursprungligen för år avsetts eller 48,000 kronor. Härför erfordras ett ytterligare belopp av 12,000 kronor.

Med åberopande härav hemställer jag,

att riksdagen måtte för främjande av skogsvård å enskildas skogar i Västerbottens län för budgetåret 1923—1924 bevilja ett extra anslag av 12,000 kronor att av Kungl. Maj:t tilldelas länets hushållningssällskap under förutsättning, att landsting och hushållningssällskap, tillsammans eller ettdera av dem, till ändamålet bidragit med belopp, motsvarande minst en tredjedel av statsbidraget, samt under villkor *dels* att anslag från sålunda av statsmedel och från orten anvisade medel icke må utgå till bolag, *dels ock* att vederbörande hushållningssällskap skall vara skyldigt att efter årets utgång till vederbörande länsstyrelse avgiva redogörelse över användningen av samtliga för ändamålet erhållna bidrag.

Stockholm den 18 januari 1923.

Nils Gabrielsson.

